

vat a působit radost. Je tu jedinečná příležitost učit děti, jak překonávat své osobní sobectví. Prostě udělat něco dobrého někomu druhému z vděčnosti za to, co jsme sami z lásky a bez zásluhy přijali. Je to příležitost učit děti překonávat nejen sobectví osobní, ale i sobectví rodinné, skupinové, národní - jakékoliv.

Ani při všech těch vánočních starostech a radostech, při světle vánočních svíček a dětských očích, bychom neměli na něco zapomínat: o Vánocích slaví křesťané po celém světě narození Ježíše Krista. Tehdy před dvěma tisíci léty vstoupilo do lidských dějin něco zcela zvláštního, vzácného, jedinečného - jako výzva celému lidstvu. I naše letošní Vánoce by měly být něčím vzácným, zvláštním, byť se v našem životě opakují už kdoví po kolikáté.

dle knihy Zdeňka Matějčka: „Co, kdy a jak ve výchově dětí“

MARIA – MATKA KRISTOVA, MATKA CÍRKVE

Potom, co jsme hovořili o úloze Panny Marie v tajemství Krista a Ducha, je vhodné nyní uvažovat o jejím místě v tajemství církve. „Panna Maria ... je uznávána a ctěna jako pravá matka Boha a Vykupitele ... je dokonce i matka [Kristových] údů ..., poněvadž svou láskou spolupracovala, aby se zrodili v církvi věřící, kteří jsou údý té hlavy.“ „... Maria, Matka Kristova, Matka církve.“ KKC 963

Po nanebevstoupení svého Syna Maria „svými modlitbami pomáhala prvotní církvi“. Spolu s apoštoly a několika ženami vidíme „také Marii svými modlitbami vyprošující dar Ducha svatého, který ji zastínil už při zvěstování“. KKC 965

Svým naprostým souhlasem s Otcovou vůlí, se spasitelným dílem jeho Syna a s každým hnutím Ducha svatého je Panna Maria pro církev vzorem víry a lásky. „Proto je oslavována jako vynikající a zcela jedinečný člen církve“ „a je předobraz [typus] církve“. KKC 967

Avšak její úloha vzhledem k církvi a k celému lidstvu jde ještě dále. „Zcela zvláštním způsobem spolupracovala na díle Spasitelově poslušností, vírou, nadějí a vroucí láskou pro obnovení nadpřirozeného života duší. Proto se stala naší matkou v řádu milosti.“ KKC 968

„Mariino mateřství v plánu milosti trvá neustále od okamžiku souhlasu, který s vírou vyjádřila při zvěstování a bez váhání zachovala pod křížem, až do věčného dovršení spásy všech vyvolených. Když byla vzata do nebe, neopustila tento spasitelný úkon, ale nadále nám získává dary věčné spásy svými mnohonásobnými přimlouvami ... Proto je blahoslavená Panna vzývána v církvi jako přimlůvkyně, pomocnice, ochránkyně a prostřednice.“ KKC 969

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS C

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
23. 12.	4. adventní	Mich 5,1-4a	Zd 10,5-10	Lk 1,39-45
30. 12.	Svaté rodiny	Sir 3,3-7.14-17a	Kol 3,12-21	Lk 2,41-52
6. 1.	Tři králové	Iz 60,1-6	Ef 3,2-3a.5-6	Mt 2,1-12
13. 1.	Křest Páně	Iz 40,1-5.9-11	Tit 2,11-14;3,4-7	Lk 3,15-16.21-22
20.1.	2. v mezidobí	Iz 62,1-5	1Kor 12,4-11	Jan 2,1-12
27.1.	3. v mezidobí	Neh 8,2-4a.5-6.8-10	1Kor 12,12-30	Lk 1,1-4;4,14-21
3.2.	4. v mezidobí	Jer 1,4-5.17-19	1Kor 12,31-13,13	Lk 4,21-30

Dvojlístek

od Panny Marie Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově

Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01

tel.: 474651396

e-mail: dvojlistek.chomutov@seznam.cz

web: www.farnostchomutov.cz

84. ČÍSLO

VÁNOCE 2012

Milí čtenáři.

Ve vánoční čas přicházíme k jesličkám, které máme ve svých domovech. Jdeme ve svém srdci k místu, ke kterému všichni směřují.

Cestou se ptáme pastýřů: „Koho jste pastýři uviděli? Řekněte nám: Kdo přišel na svět?“ Se zatajeným dechem slyšíme odpověď: „Viděli jsme děťátko a zástupy andělů, kteří chválí Boha.“ Naše srdce začíná hořet láskou a dodává nám odvalu: „Co vám řekl anděl?“ V uších nám zní majestátní a láskyplné: „Zvěstuji vám velikou radost, dnes se vám narodil Spasitel světa.“ Naše duše přetéká radostí a zaplavuje vše okolo nás: „Dítě se nám narodilo, syn je nám dán, a dostal jméno: mocný Bůh. Aleluja!“

Spěcháme k malému světlu, které vychází z jeskyně. Z radosti a vzrušení ani nevnímáme osoby kolem nás, v uších nám zní stále dokola ona slova: děťátko, Spasitel světa, syn je nám dán.

Konečně jsme přišli celí užaslí k onomu zázraku, vidíme Svatého Josefa, Pannu Marii a malé dítě! Spasitel a vykupitel, Vládce celého vesmíru je zde, křehký a bezbranný, v plenkách položený do jeslí. Poklekáme a díváme se na Tebe, ty k nám otevíráš svou náruč a chceš nás obejmout. S třesoucím se srdcem přistupujeme a s co největší něžností a láskou tě objímáme a libáme: Pán, děťátko!

P. Pavel

Požehnané svátky Narození našeho Spasitele,
naplnění radostí nebeského Světa, které přišlo na náš svět v jeslích Betléma,

také požehnaný nadcházející rok 2013 pod ochranou naší farní patronky a Královny nebes Panny Marie

vyprošují a požehnáním Vás provázejí
P. Alois a P. Radim a P. Pavel

STANE SE

V tyto první lednové dny bude v našem městě a farnosti probíhat Tříkrálová sbírka.

- Ve čtvrtek **3.1. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.

V sobotu **5.1. bude rekolekce – duchovní obnova farnosti.** Začíná mši sv. v 7.15 hod. a pokračuje snídání na faře a přednáškami v kapli. Zakončení kolem 11 hod.

- V sobotu **5.1. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V neděli **6.1. je Slavnost Zjevení Páně**, kdy bude žehnání Tříkrálové vody, kadidla a křídly.
- V neděli **6.1. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.
- V pondělí **7.1. v 15.30 hod.** bude na děkanství modlitební setkání seniorů.
- Ve čtvrtek **10.1. bude vikariátní konference** proto bude mše sv. až **v 9.30 hod.**, ranní mše sv. proto nebude.
- Ve čtvrtek **10.1. bude v 17.00 hod.** na děkanství setkání manželů.
- V pátek **11.1. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.
- V pátek **11.1. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání ministrantů.
- V neděli **13.1. ve 14.00 hod.** bude mše sv. v kostele sv. Petra a Pavla v Březně.

13. ledna 2013 je tak jako každý rok ve Filipově ve 4.00 hodiny ráno mše svatá.

Vyjíždí se v sobotu 12.1. ve 23.00 hod. z Palackého. Zájemci zapisujte se na arch na stolečku.

- Ve čtvrtek **17.1. bude v 18.00 hod.** na děkanství adorace.
- V sobotu **19.1. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově
- V pondělí **21.1. v 15.30 hod.** bude na děkanství modlitební setkání seniorů.
- V pátek **25.1. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.
- V pátek **25.1. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání ministrantů.
- Ve čtvrtek **31.1. bude v 18.00 hod.** na děkanství adorace.
- V sobotu **2.2. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V neděli **3.2. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.

MEDŽUGORJE 2012

Začnu netradičně: Kovářova kobyla chodí bosa a maminka „šéfredaktora“ Dvojlistku několik měsíců čeká na otisknutí příspěvku. Nevadí, pozdě, ale přece! Odjžděla jsem s pláčem (jako nikdy) a vracela jsem se s jásotem (jako vždycky). Proč s pláčem? Necelý měsíc před odjezdem zemřela maminka. Také jsem zjistila, že se mnou nepojede má spolupoutnice, má sestra Marie. Bylo mi to dost líto a tajně jsem brečela. Když jsem se však přímo při odjezdu dozvěděla, že s námi tentokrát nejede ani jeden z našich kněží, bylo mi to líto hodně moc a brečela jsem veřejně! V tu chvíli se mi zdálo, že se všechno hroutí, ale samozřejmě se nehroutilo nic (možná jen já). Naštěstí se smutek, lítost, obavy, nejistota,

strach a další negativní emoce brzy rozplynuly při modlitbě Radostného růžence a při mé oblíbené: „Pane Ježíši, zcela se Ti odevzdávám, vezmi všechno do svých rukou a postarej se o všechno!“ Vždyť nejedu do neznáma, ale známa! Jedu ke **Znamé** a se známou (Miluškou, výbornou společnicí!). Tak čeho bych se bála? Přiznávám, že svá pozitiva tato „situace“ rozhodně měla! Na vlastní kůži jsem zjistila a zažila (jen doufám, že naposledy) jak se cítí a jak je smutno ovcím bez pastýře. Na druhou stranu se (i si) přiznám, že tolik vroucích modliteb, vzpomínek a proseb za kněze jsem snad nikdy v životě neobětovala a nevyslala jako tentokrát v Medžugorji! Přesto jsem se s jejich „absencí“ až do konce poutě úplně nevyrovnala a nevěřila bych, že mě nepřítomnost našich pastýřů až tolik zasáhne! Je téměř k neuvěření, ale bohužel je to tak, že v celé Medžugorji se nenašel jediný český kněz?! Opět výzva pro nás, abychom mnohonásobně zintenzívnili a zkvalitnili modlitby za nová kněžská a řeholní povolání. Ruku na srdce: modlíme se za kněze? Prosíme Boha, aby nám dal dobré a svaté kněze? Jsme my chomutovští vděční, že v naší farnosti kněze máme a že nám náš předobý Bůh dokonce dopřává takový luxus, že si můžeme vybírat? A nám to stále nestačí!? Ne nadarmo nás naše Matka vytrvale, neúnavně, naléhavě žádá a prosí, abychom byli našim pastýřům oporou, abychom byli ochotni převzít spoluzodpovědnost za farnost, do které nás Bůh poslal. Ať máme sílu a odvahu být služebníky dobrými a věrnými a ne špatnými a línými.

Johanka (vydržíte ještě jedno, dvě nebo tři pokračování?) ☺

VÁNOCE A DÁRKY

Říká se, že Vánoce jsou svátky dětské radosti. Dětem přirozeně dělají radost dárky. Někdy ale podlehneme představě, že platí jakási přímá úměra: čím více dáreků, tím více radosti. Není tomu ale tak!

Dárek není jen ona věc, která se dává a která má hodnotu vyjádřitelnou v penězích. Dárek je především osobní poselství, které říká „mám tě rád“. A něco takového se vlastně ani penězi vyjádřit nedá. V dárku - pokud je myšlen upřímně a v skutku jako dárek - dáváme totiž sami sebe. A to je velká, slavná věc, kterou bychom měli o Vánocích zažít.

A když se o Vánocích jeden druhému dáváme - měli bychom se dávat pěkně, mile, abych tak řekl v pěkném balení, tj. v pohodě a dobré náladě. Neměli bychom se tedy tím předvánočním shonem a uklízením a vařením a pečením dát zaskočit a utahat. Vždyť ono na tom zase tak strašně moc nezáleží, jestli se zrovna něco nepovedlo podle našich představ, jestli jsme něco nestihli. Zkusme to letos. Je to cennější než umytá podlaha a husa v troubě.

Je před námi příležitost dát dětem dárek nad dárky. Totiž jistotu, že máme rádi nejen je, ale že se máme navzájem rádi i my dospělí kolem dokola. A není vůbec od věci, když třeba při štědrovečerní večeři vyhradíme chvíli, kdy všichni společně vzpomínáme na ty, kdo nějak patří do okruhu naší lásky, přízně, sympatií, a když děti v tomto vzpomínání mají své významné slovo. Takovýto dárek citové jistoty v rodinném společenství se nikdy neztratí, nezkaží, nezestárne, nezapomene.

Říká se také, že o Vánocích se otvírají lidská srdce. Ano, je tomu tak - co to však znamená? Je to doba, kdy si dospělí vzájemně projevují více lásky, kdy ji více dávají najevo a nestydí se za ni. Je to také velká příležitost k odpuštění a k usmíření všude tam, kde došlo k nedorozumění a k hořkostem. Víme, že není prospěšné, když nad naším hněvem „zapadá slunce“. To platí sice obecně a každodenně, ale o Vánocích to má svůj zvláštní význam.

Děti toho velice mnoho dostanou. Naskytá se tedy nebývalá příležitost, aby také mohly více dávat. Aby samy mohly zakoušet radost a uspokojení z toho, že mohou někoho obdaro-